

Otázkou, mohla-li by obec Ch. podatí návrh na obnovu řízení jako právní nástupkyně nějakého právního subjektu, kterému v řízení o rozloučení obce příslušelo postavení strany, nemusel se nss zabývat, ježto stěžující si obec ani netvrdí, že by v této funkci vystupovala.

Č. 12.072.

Zaměstnanci veřejní. — Legionáři: * Služba legionářská podle zák. č. 462/1919 Sb. ztrojnásobněná započítává se do »celkové služební doby skutečně ztrávené« u pohraniční finanční stráže (býv. finanční stráže) pro hraniční přídavek podle § 16 odst. 1 vl. nař. č. 201/1923 Sb.

(Nález ze dne 10. října 1935 č. 18.649/35.)

Prejudikatura: srovn. Boh. A 4508/23.

Věc: Adolf V. v B. (adv. Dr. Viktor Svoboda z Prahy) proti ministerstvu financí o hraniční přídavek podle § 16 vl. nař. č. 201/23 Sb.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Gen. fin. ředitelství v Bratislavě výměrem ze 14. října 1931 nevyhovělo žádosti st-lově z 24. listopadu 1926, kterou se domáhal přiznání hraničního přídavku podle ustanovení § 16 vl. nař. z 18. října 1923 č. 201 Sb., poněvadž nevyhovuje podmínkám cit. § 16, ježto v den účinnosti zmíněného vl. nař. neměl alespoň 5 let služební doby skutečně ztrávené u pohraniční finanční stráže, resp. býv. finanční stráže. Z tohoto výměru podal st-l odvolání, jemuž nevyhovělo min. fin. nař. výnosem z důvodů uvedených v napadnutém výměru gřř.

Nss uvážil o stížnosti toto:

Na sporu je otázka, lze-li do doby rozhodné pro přiznání hraničního přídavku podle § 16 nař. č. 201/1923 Sb. započísti službu ztrávenou v čsl. legiích či nikoli. Žal. úřad zodpověděl otázku tu záporně v podstatě v úvaze, že podmínkou nároku na přiznání uvedeného přídavku je podle doslovu § 16 cit. nař. doba skutečně ztrávená u pohraniční finanční stráže, a tedy služba zvlášť kvalifikovaná. Za takovou službu nelze však pokládati po názoru žal. úřadu službu v čsl. legiích. Stížnost hájí stanovisko opačné a dovolávajíc se nál. Boh. A 2091/23 a 4508/25 dovozuje, že ustanovení § 16 cit. zák. mluví toliko o skutečné celkové služební době a neposkytuje svým zněním podkladu pro názor, že by chtělo vázati přiznání výhody tam uvedené na zvlášť kvalifikovanou službu.

Nss uznal stanovisko stížnosti důvodným.

Již v nál. Boh. A 4508/25 vyslovil nss, obíraje se výkladem ustanovení § 7 odst. 4 vl. nař. č. 201/1923 Sb., právní názor, že služba legionářská po rozumu zák. č. 462/1919 Sb. ztrojnásobněná se započítává »do skutečné služby u pohraniční finanční stráže« při jmenování podle

uvedeného předpisu. Předpis ten mluví o »celkem 8leté skutečné službě u pohraniční finanční stráže«. Právě-li se v § 16 cit. nař., které podle § 148 odst. 2 plat. zák. č. 103/1926 Sb. zůstalo v platnosti i za účinnosti tohoto zák., že se hraniční přídavek tam uvedený přizná podle »celkové služební doby skutečně ztrávené u pohraniční finanční stráže«, nelze v doslovu tom spatřovati vyjádření jiné myšlenky, než která došla výrazu ve slovech § 7 odst. 4 cit. nař. »po celkem 8leté skutečné službě«. Dlužno proto v souhlasu s výkladem, jaký dal nss slovům posléze uvedeným v cit. svém nálezu, dospěti k závěru, že služba v čsl. legiích je započitatelná do doby rozhodné pro nárok na hraniční přídavek ve smyslu § 16 nař. č. 201/1923 Sb., z týchž úvah, které byly uvedeny v nál. tom.

Opak nelze dovoditi ani ze skutečnosti, že pro přiznání přídavku hraničního podle § 8 odst. 1 č. 2 lit. A cit. nař. je doba ztrávená v čsl. legiích bez významu, neboť předpokladem tohoto přídavku je podle znění cit. předpisu ve spojení s 2. odst. bodu 2 A § 8 cit. nař. hraniční služba, tedy určité služební úkony zaměstnance pohraniční finanční stráže a doba jich trvání, kdežto předpokladem přídavku podle § 16 uv. nař. je pouze efektivní služba, tedy služební doba, které sluší klásti na roveň službu v čsl. legiích. Také skutečnost, že výměra hraničního přídavku podle § 8 cit. nař. je vyšší a řídí se jinými hledisky než je tomu u přídavku v § 16, svědčí názoru, že nelze při výkladu tohoto předpisu nic čerpati z ustanovení § 8 cit. nař. A konečně i slova § 16 cit. nař. »příslušníkům pohraniční finanční stráže . . ., jimž z jakéhokoli důvodu nelze přiznati hraniční přídavek, vyznačený v § 8 bodu 2 A«, . . . podporují závěr, že dlužno § 16 cit. nař. čísti samostatně bez jakékoli souvislosti s § 8 uv. nař.

Shrnuv předeslané vývody, dospívá nss k právnímu názoru, že služba legionářská po rozumu zák. č. 462/1919 Sb. ztrojnásobněná započítává se do »celkové služební doby skutečně ztrávené« u pohraniční finanční stráže (býv. finanční stráže) pro hraniční přídavek podle § 16 odst. 1 vl. nař. č. 201/1923 Sb.

Žal. úřad vycházel z opačného právního názoru a veden tímto mylným názorem nezkoumal, zda má st-l nárok na hraniční přídavek podle § 16 vl. nař. č. 201/1923 Sb., připočte-li se v rozhodné době k jeho službě u pohraniční finanční stráže služba ztrávená v čsl. legiích v rozsahu zák. č. 462/1919 Sb. Nezbylo proto než nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 12.073.

Pojištění nemocenské: Okresní nemocenská pojišťovna je oprávněna za podmínek obnovy řízení přeraditi pojištěnce do jiné mzdové třídy, než do níž byl již pravoplatně zařazen.

(Nález ze dne 11. října 1935 č. 22.532/34.)